

A düh szonettje

[ShakespeareLátó - 2014. április]

WILLIAM SHAKESPEARE 122. SZONETTJÉNEK ELSŐ SORÁRA

Agyam rejti ajándékod, a naplót,
mert csak agyamban bízom lankadatlan –
a test többi sötét része halott,
ott őrzöm őket is már rég az agyamban:
víg karjaim nem ölelnek soha többé,
és lábaim nem kúsznak már feléd,
és ölelésem megfagy mindörökké,
és ami él, érzi Halál szelét,
és olyan este lett a délután,
és súlyos emlék minden hajnalom –
ne nyaldoss, medve, már a méz után,
más medvék mézelegnek már azon –
hát működtessük a még-nem-sohát:
forogj, agyam (hoggy gyűlöllek!) tovább!

Kategória: ShakespeareLátó
Denumire autor: Demény Péter

Látó Szépirodalmi Folyóirat